

Tolkningsfrågor

- 1) Omfattar artikel 4 i upphovsrättsdirektivet⁽¹⁾ frågan huruvida upphovsrättsinnehavarens spridningsrätt kan utövas med avseende på en reproduktion av ett upphovsrättsligt skyddat verk som av rättsinnehavaren, eller med dennes samtycke, säljs och levereras inom EES, om denna reproduktion senare har genomgått en förändring med avseende på sin form och i denna form på nytt har förts ut på marknaden?
- 2 a) Om svaret på fråga 1 är jakande, har i så fall den omständigheten att det rör sig om en förändring i den mening som avses i fråga 1 betydelse för svaret på frågan huruvida konsumtion i den mening som avses i artikel 4.2 i upphovsrättsdirektivet förhindras eller avbryts?
- b) Om fråga 2a ska besvaras jakande, vilka måttstockar ska i så fall användas för att avgöra huruvida det rör sig om en sådan förändring av reproduktionens form att den konsumtion som avses i artikel 4.2 i upphovsrättsdirektivet förhindras eller avbryts?
- c) Ger dessa måttstockar utrymme för den i den nederländska nationella rättsordningen utvecklade måttstocken att rättigheterna inte konsumeras endast på grund av att återförsäljaren har gett reproduktionerna en annan form och i denna form har spridit verken till allmänheten (Hoge Raads dom av den 19 januari 1979 i mål NJ 1979/412, Poortvliet)?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället (EGT L 167, s. 10).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Autorità per la Vigilanza sui Contratti pubblici di lavori, servizi e forniture (Italien) den 25 juli 2013 — Emmeci mot Cotral

(Mål C-427/13)

(2013/C 325/19)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Autorità per la Vigilanza sui Contratti pubblici di lavori, servizi e forniture

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Emmeci Srl

Motpart: Cotral SpA

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 56 i direktiv 2004/17/EG⁽¹⁾ tolkas så, att den nationella lagstiftaren inte får införa bestämmelser om att de upphandlande enheterna har rätt att hindra anbudsgivarna från att se sin plats i rangordningen och de övriga ekonomiska aktörernas anbud under de elektroniska auktionernas slutetapp och att dessa upplysningar delges dem först när auktionen är avslutad?
2. Utgör artikel 56 i direktiv 2004/17/EG samt principerna om öppenhet och likabehandling hinder för nationella lagbestämmelser eller administrativ praxis – som de som är aktuella i [Orig. s. 9] förevarande förfarande – om fem minuters mörkläggning under den elektroniska auktionens slutetapp, under vilken anbudsgivarna inte har kännedom om sin plats i rangordningen?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster (försörjningsdirektivet) (EUT L 134, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 31 juli 2013 — Vietnam Airlines Co. Ltd mot Brigitta Voss, Klaus-Jürgen Voss

(Mål C-431/13)

(2013/C 325/20)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Frankfurt am Main

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Vietnam Airlines Co. Ltd

Motpart: Brigitta Voss, Klaus-Jürgen Voss

Tolkningsfrågor

1. Har en passagerare vid kraftig försening rätt till full kompensation enligt artikel 7.1 i förordningen om passagerares rättigheter⁽¹⁾ även när en utomstående som inte hör till passagerarna redan har gjort en utbetalning till passageraren på grund av förseningen, eller ska en sådan utbetalning avräknas?

2. Om sådan avräkning ska ske: Gäller detta i så fall endast skadeståndsanspråk i den mening som avses i den tyska rättsordningen eller även anspråk på sänkning av priset för resan?

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EGT L 46, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 2 augusti 2013 — Unitrading Ltd mot Staatssecretaris van Financiën

(Mål C-437/13)

(2013/C 325/21)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Unitrading Ltd

Motpart: Staatssecretaris van Financiën

Tolkningsfrågor

1. Om tullmyndigheterna vill grunda sin bevisupptagning avseende importerade varors ursprung på resultatet av en undersökning som utförts av en tredje man som inte har lämnat uppgifter om undersökningen, varken till tullmyndigheterna eller till deklareranten — vilket gör det svårare eller omöjligt att kontrollera att den slutsats som dragits är korrekt eller att vederlägga denna, och svårare för den nationella domstolen att värdera undersökningsresultatet — innebär de rättigheter som anges i artikel 47 i stadgan (¹) i så fall att den nationella domstolen inte får beakta dessa undersökningsresultat? Har det för svaret på denna fråga betydelse att den tredje man som undanhåller den aktuella informationen från tullmyndigheterna och den berörde gör detta utan närmare förklaring än att det rör sig om "law enforcement sensitive information"?

2. Innebär de rättigheter som anges i artikel 47 i stadgan att tullmyndigheterna, när de inte kan lämna uppgifter om den undersökning som ligger till grund för deras uppfattning att varorna har ett visst ursprung, och det finns välgrundad anledning att ifrågasätta undersökningsresultatet, i rimligaste mån ska ställa sig positiva till den berördes erbjudande att på egen bekostnad göra observationer och/eller ta prover i det land som vederbörande påstår är ursprungslandet?

3. Har det för svaret på den första och den andra frågan betydelse att delar av varuproven fanns tillgängliga en viss tid efter beslutet om påförande av tilläggstull och den berörde hade kunnat få tillgång till dessa för att låta ett annat laboratorium undersöka dem, även om resultatet av en sådan undersökning inte förändrar den omständigheten att resultaten från det av tullmyndigheterna använda laboratoriet inte går att kontrollera, så att det även i det fall detta andra laboratorium skulle finna att det ursprung som den berörde gör gällande stämmer skulle vara omöjligt för domstolen att göra en trovärdig jämförelse mellan de båda laboratoriernas resultat? Om svaret på denna fråga är jakande, är tullmyndigheterna skyldiga att upplysa den berörde om att delar av varuproven fortfarande är tillgängliga och att den berörde kan begära ut dessa för att utföra en sådan undersökning?

(¹) EGT C 364, 2000, s. 1

Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel București (Rumänien) den 2 augusti 2013 — SC BCR Leasing IFN SA mot Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția generală de soluționare a contestațiilor

(Mål C-438/13)

(2013/C 325/22)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel București

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: SC BCR Leasing IFN SA

Motparter: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția generală de soluționare a contestațiilor

Tolkningsfråga

Om ett leasingavtal sagts upp — på grund av underlåtelser från kundens sida — och leasingbolaget inte har återfått de varor avtalet gällde från kunden, trots att detta bolag har inlett och genomfört förfaranden för indrivning av dessa varor, och leasingbolaget efter uppsägningen av avtalet inte har mottagit